

## Verordeningen WWB 2008

### Opmerkingen bij de reactie van het college op het commentaar van de Cliëntenraad SoZA

"(...) de individuele werkzoekende heeft gunstige maatschappelijke omstandigheden nodig om zijn eigen verantwoordelijkheid waar te kunnen maken. En vertrouwen. Dat is wat de burger van de overheid mag verwachten. (...) Mensen hebben ook handelingsvrijheid en handelingsperspectief nodig, en een overheid die in al haar handelen uitstraalt: ik heb vertrouwen in jou als persoon.(...)"

Daar ligt de rol voor de overheid, voor de sociale dienst: loods en coach zijn voor mensen die een beroep op de overheid doen; en de maatschappelijke omstandigheden creëren zodat er plek is in de samenleving en op de arbeidsmarkt voor mensen die een tijdje niet hebben meegedaan. Een dienst van sociale diensten, zo zie ik de rol van de sociale dienst. Let wel: het individu bepaalt het reisdoel, daar ligt niet onze regie, sociale diensten moeten de weg plaveien zodat die reis niet mislukt door gemene kuilen in de weg."

(Divosa-voorzitter Tof Thissen op het jaarlijkse congres van de LCR op 5 april 2007)

1) De Cliëntenraad constateert dat het college niet ontkent dat er sprake is van invloed van de gemeente Leiderdorp op de Leidse verordeningen WWB. Dat kan ook niet anders, want de invloed komt expliciet tot uitdrukking in het verslag van de interne inventarisatie van de WWB-verordeningen door SOZA van vorig voorjaar en er zijn Leiderdorpse elementen overgenomen, bijv. de verplichting een medische behandeling te ondergaan, het opnemen van gedragingen jegens anderen dan gemeentelijk personeel en de opheffing van het onderscheid tussen herstelbare en niet herstelbare gedragingen in de *Maatregelenverordening*.

2) Het college acht het niet nodig dat reiskosten voor afstanden minder dan 10 km worden vergoed en wijst in dit verband op de door belastingdienst gehanteerde regels. De Cliëntenraad wijst erop dat er de financiële middelen van bijstandsgerechtigden dermate beperkt zijn dat reiskosten een aanzienlijke aanslag op het vrij besteedbare inkomen kunnen vormen en een aanvaardbare levenskwaliteit onmogelijk maken. Het werkdeel WWB is goed gevuld en het is financieel mogelijk zijn om alle reiskosten t.b.v. een traject of stage te vergoeden. Het feit dat het college dit weigert kan dan ook als onwil worden beschouwd (*Beleidsregels kosten arbeidsinschakeling en reïntegratie*). Ook ten aanzien van een vergoeding voor kleding en gebitssanering kan de houding van het college in dit verband als zodanig worden gezien. De Cliëntenraad vindt een dergelijke onnodige zuinigheid betreuenswaardig.

#### 3) *Maatregelenverordening*.

Het college toont aan nogal ver van de werkelijkheid verwijderd te zijn als het opmerkt dat maatregelen geen straf zijn. Zo worden ze namelijk wel door betrokkenen ervaren en ze zijn het natuurlijk ook. Er wordt te luchthartig gedaan over de invloed van straffkortingen op het leven van kwetsbare mensen die al niets hebben. College, gemeenteraad en ambtenaren zouden daar meer begrip voor moeten opbrengen en zich eens moeten te verplaatsen in de moeilijke situatie van deze mensen in een steeds ingewikkelder wordende samenleving. Een cumulatie van maatregelen kan hen in grote problemen brengen.

Maatwerk bij maatregelen kan tot rechtsonduidelijkheid en rechtsongelijkheid leiden, in het ergste geval zelfs tot willekeur en een uitvoering die mede gebaseerd is op sympathieën en antipathieën. Ook ambtenaren is niets menselijks vreemd. Daarbij komt dat zij feitelijk aanklager, rechter en vonnisvoltrekker zijn, een merkwaardige constellatie in het Nederlandse systeem.

4. Het college ontkent niet dat budgettaire redenen een rol hebben gespeeld bij de verlaging van de uitkering voor sommige categorieën, maar suggereert wel dat andere redenen de drijfveren waren. Dat laatste is niet nodig, want op 19 september 2007 schreef te toenmalige directeur ad interim van SOZA aan de Cliëntenraad: "Voor de portefeuille Werk en inkomen heeft de wethouder een aantal besparingsvoorstellen gedaan. De noodzaak (...) is gelegen in het feit dat de gemeente een (fors) tekort heeft op de uitgaven op het I-deel van de WWB." Het eerstgenoemde voorstel in de brief betreft een verlaging van toeslagen voor inwonenden, het tweede een tijdelijke verlaging schoolverlaters en het derde een verlaging van de "extra middelen" voor het minimabeleid. Het vierde bezuinigingsvoorstel heeft betrekking op de stimulering van de uitstroom middels een aanscherping van de streefcijfers, waarbij men zich kan afvragen of dit niet ten koste van zorgvuldigheid en rechtvaardigheid zal gebeuren.